

ta strumpor, och en tröja, som slutar tätt in-
 til lifvet, öfwer hwilken de bära en Buffel-
 hud eller ock en yllemantel. Intendera Kö-
 net höljert sitt hufvud; Männen nyttja dock
 stundom, i stället för Mössa, et Upperskinn,
 hwaraf största delen hänger utföre ryggen.

De unge Wildarne tilbringa sin må-
 sta tid med sina Hästars skötsel, sin egen puts-
 ning och spel, emedan Landets ömniga Wil-
 lebråd gifwer dem sitt lissuppehälle utan sär-
 deles möda. Under sommartiden låga de i
 fält emot fienden, eller ock lefwa de möjligt
 i sina hemvist.

Wid Krigstågen förblifwa Hustrur och
 Barn på säker ort, medan det unga Manska-
 pet tyft och försäteligt nalkas fiendens grän-
 sor. Wanligt smygga de sig på dem de wil-
 ja öfwerfälla, och anställa då grymma blod-
 bod, wid hwilka ingen skonas, utom unga
 Flickor, hwilka de sälja til Köpmännen i
 Canada. Likväl, och ehuru hemligt de in-
 rättat sina sleg, sker dock stundom, at återtå-
 get dem afståres. I sådane fall fåttar man
 å bägge sidor med stor tapperhet, i Harnest,
 som göras af mångdubbel Väder och icke af
 Pilar genomrängas. De hafwa ock Sköl-
 dar af Buffelhudar, hwilka de med förun-
 dranswärd flicklighet weta rikta at alla håll,
 där fara förmodas. Om någon enda stupar,
 tager strax hans parti flykten at i ledighet
 förja sin förlust; och därmed slutas fältslaget
 för den gången.

Keinge